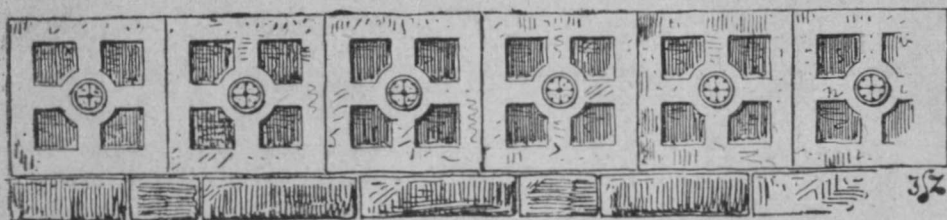

14 258

**TOWARZYSTWO OPIEKI
NAD ZABYTKAMI SZTUKI I KULTURY WE LWOWIE.**

**SPRAWOZDANIE I-SZE WYDZIAŁU
ZA ROK 1916 I 1917.**

„Jako człek czyni — tak Bóg darzy
Jużci smętarzem Lechja staje...“
(Lenartowicz).

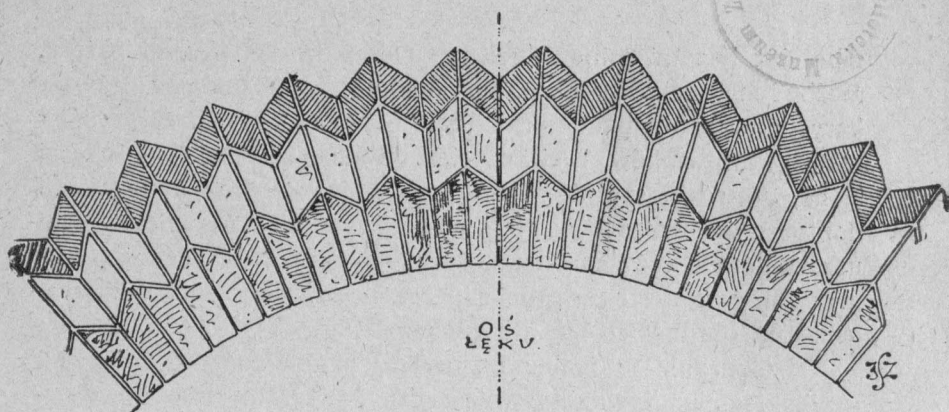
LWÓW 1918.

Nakładem Tow. opieki nad zabytkami sztuki i kultury.
Czcionkami Drukarni Akademiokiej.

14 258

061.2:7.025.3] (438.32|34) 19'

Cele Towarzystwa.

Skarbiec pamiątek przeszłości naszej przebogaty. Po ziemiach polskich wzdłuż i wszerz biegną ślady oświaty i ogłady tysiąclecia, pomniki polskiej myśli twórczej, niezliczone dzieła pracy polskiego umnika (artysty), budowniczego i murarza, cieśli i snycerza, złotnika polskiego i tkacza. Z każdego miasta i miasteczka, ze stolicy bogatej i z wiejskich rozdroży wyzierają ku nam twarzą wieków minionych stare kościółki, cerkiewki drewniane i murowane świątynie, harde zamki, wspaniałe dwory, ciche dworki i skromne przydrożne kapliczki, by mówić dzisiejszym pokoleniom o prawdach dziejowych, o prawach naszych do tej ziemi, o postępie naszej nauki i sztuki; śpiewają pieśń zwycięską rycerstwa, hymn chwały królów, śpiew odwiecznego, pogodnego piękna ludu Piastowego; mówią, że życie duchowe narodu, choć zasilane w późniejszych epokach prądami obcej kultury, było zawsze na dnie świeżą krynicą własnej myśli, odrębnego charakteru i piękna; mówią o stylach rodzimych, o talentach zapoznanych artystów, o niewyczerpanej skarbnicy wyobraźni ludowej. Pamiątki te — to nasz dorobek nie tylko artystyczny — to świadectwo siły naszego ducha, dowód, żeśmy byli siłą własną i nią żyliśmy. To księga, której głoski uczą poznania przeszłości, aby własnymi rękami przyszłość naszą budować.

Czy mienie to dość szanujemy?

Niestety, nie wszyscy z wartości takich pamiątek zdajemy sobie sprawę i nie wszyscy należycie ochraniać je umieją. Za-

ginął już bezpowrotnie cały szereg zabytków naszej architektury, rzeźby i malarstwa przez nieświadomość, co posiadamy, lub też karygodne zaniedbanie oraz brak ochrony przed barbarzyńską ręką gwałtowników i niszczycieli. Wojna, szalejąca na naszej ziemi, to równocześnie niemożność rozporządzania własnymi dobrami na własnej glebie. To też zgroza ta uczyniła w tym uszczuplonym już skarbcu poważny wyłom. Wielu cennym pamiątkom historycznym grozi zupełna ruina, jeżeli społeczeństwo samo na obronę ich się nie zdobędzie.

Wskazania te mając na uwadze, garść ludzi dobrej woli a wielkiego umiłowania swojszczyzny związała się w towarzystwo, którego celem:

Stać na straży posiadania naszego dorobku oświatowego, wynajdywać, badać i spisywać zabytki przeszłości i sztuki polskiej, tak we Lwowie, jak i innych miejscowości kraju. Strzedz je przed zniszczeniem, zagładą i zeszpeceniem, odnawiać i dbać o zachowanie ich historycznego charakteru; nabywać i gromadzić pamiątki muzealne; budzić w społeczeństwie miłość i poszanowanie przeszłości i jej pamiątek, szerzyć ich znajomość, zachęcać do ochrony zabytków; pouczać ogół o zdobyczach polskiej myśli twórczej i dbać o zachowanie narodowego charakteru, w budownictwie i całej sztuce współczesnej.

Ustanowienie Towarzystwa.

Założenie.

Na wiosnę roku 1916 wygłosił we Lwowie c. k. konserwator Galicyi dr. Tadeusz Szydłowski odczyt, w którym przedstawił szereg uszkodzeń, jakich w czasie wojny doznały kościoły i gmachy publiczne. Po wymianie zdań z uwagą w jaki sposób możnaby zabezpieczyć zabytki nasze od zniszczenia i otoczyć je na przyszłość trwalszą opieką, powzięto przekonanie, że jedynym środkiem ku temu, byłoby założenie Towarzystwa na wzór istniejących już w Krakowie i w Warszawie, z których szczególnie Towarzystwo warszawskie może w krótkim stosunkowo czasie pochwalić się pięknymi owocami swej pracy.

Zawiązano zatem głównie staraniem p. dr. St. Zarewicza początkowy komitet, na czele którego stanął dr. Jan Sas Zubrzycki, prof. historii architektury Politechniki lwowskiej, i po

długich staraniach uzyskano zatwierdzenie ustawy Towarzystwa. Dnia 14 września 1916 r. odbyło się pierwsze Walne Zgromadzenie założonego „Towarzystwa opieki nad zabytkami sztuki i kultury“ z siedzibą we Lwowie, któremu Miejskie Muzeum Przemysłowe udzieliło gościnnego przytułku w swym gmachu przy ul. Hetmańskiej.

Rozkład czynności.

Wydział Towarzystwa podzielił się na szereg kół, które mają na celu wykonywanie poszczególnych zadań, t. j. 1) dział dziennikarski i wydawniczy, 2) odczytowy i wycieczkowy, 3) muzealny i 4) pomnikowy.

Zadaniem *działu dziennikarskiego* jest powiadomienie społeczeństwa o pracach i zamiarach Towarzystwa, budzenie zająć się żywego niemi szerszych mas i jednanie nowych członków. Dział *odczytowy* urządza wykłady, odczyty i pogadanki z zakresu sztuki, jej dziejów, archeologii i utrzymywania zabytków. Dział *muzealny* zaś ma na oku nietylko rozwój naszych zbiorów prywatnych i publicznych, ale i ochronę całego szeregu zabytków ruchomych, pojedynczo w przechowaniu domowym będących. Na podstawie uchwały odnośnej wydano odezwę do społeczeństwa, by lekkomyślnie nie sprzedawało pamiątek obcym handlarzom, ale raczej uwzględniało muzea i zbiory prywatne, które dają zapewnienie w zachowaniu ich dla kraju. Dział *muzealny* będzie miał też za zadanie zająć się urządzeniem wystaw. Do działu *pomnikowego* zaś należy opieka nad zabytkami, ich wypis i opis oraz naukowe badanie, szczególnie we Lwowie i całej Galicyi wschodniej.

Przedstawiciele Towarzystwa po powiatach.

By umożliwić ochronę zagrożonych zabytków, rozrzuconych po całym kraju i mieć ją wciąż na oku, ustanawia Towarzystwo swych przedstawicieli po powiatach, którzy mają szerokie i wdzięczne pole pracy. W ten sposób działalność Towarzystwa zakreśla coraz dalsze kręgi i szerzy idee kulturalne wśród społeczeństwa ziem polskich. Przedstawiciele ci mają być *pośrednikami* między wydziałem a członkami zamiejscowymi, oraz mają obowiązek pouczania nas o stanie zabytków w danych miejscowościach.

Przedstawicielami Towarzystwa zamianowano następujące osoby: Ks. Józefa Watulewicz proboszcza w Felsztynie, p. Franciszka Biesiadeckiego z Firlejowa, p. Wojciecha Przedwojewskiego art. rzeźbiarza na powiat jaworowski, ks. dr. Momidłowski, p. Kazimierza Osińskiego, dra Orłowicza i p. Jakubowskiego na Przemyśl, dra Juliana Dadleca na powiat Rawa Ruska, p. Tarnawiecką w Bykowcach na powiat sanocki, p. Ludwika Ramuła architekta na powiat żółkiewski, dra Opolskiego i p. Mańkowskiego na Rudki, p. Józefa Seredyńskiego na powiat sokalski i p. Bronisława Hägela na pow. jarosławski.

Działalność Towarzystwa w r. 1916 i 1917.

Odczyty, pogadanki i zebrania.

W pierwszym roku istnienia Towarzystwa odbyły się staraniem i na rzecz tegoż dwa odczyty z obrazami świetlnymi dra Stanisława Zarewicz w sali Instytutu technologicznego przy ul. Bourlarda pod tytułem „Zabytki historyczne na ziemiach polskich“. Dalsze wykłady odłożono z powodu przeróbek przyrządu świetlnego dla przemiany prądu w sali Muzeum Przemysłowego.

W jesieni 1916 r. c. k. konserwator dr. Tadeusz Szydłowski z Krakowa przedstawił na nadzwyczajnem posiedzeniu wydziału szkody na obszarze wojennym, który sam zbadał, oraz przyrzekł nadesłać wykaz szkód w cerkwiach i kościołach Galicyi wschodniej, zaś p. Kazimierz Osiński poinformował członków o rekwizycjach dzwonów kościelnych.

Na walnem zgromadzeniu Towarzystwa w r. 1917 p. gen. Juliusz Albinowski wygłosił zajmujący i na czasie będący odczyt p. t. „Podhorce i ich dziedzice“, który to odczyt Towarzystwo postanowiło ogłosić drukiem, czego jednak z powodu nadmiernych kosztów dotychczas nie wykonano.

Pod koniec r. 1917 powzięto myśl urządzania stałych zebrań i pogadank naukowych w gronie członków Towarzystwa na gruncie towarzyskim i urządzono parę zebrań w sali Hotelu Krakowskiego, z których jedno było połączone z odczytem ks. dr. Władysława Żyły p. t.: „Wilno i jego zabytki“. Na zebraniu w sali Muzeum Przemysłowego wygłosił p. Henryk Cepnik rzecz o zabytkach teatru polskiego.

Opieka nad zabytkami.

Sprawą, która od samego prawie początku zajmowała szczególną uwagę Towarzystwa, była troska o los *zamku w Podhorcach* i nagromadzonych tam zbiorów, które po wiosennych działaniach wojennych w r. 1916 znalazły się prawie na samej linii bojowej. Wystosowano zatem szereg pism w tej sprawie, a to do pełnomocnika ks. Sanguszki, jako właściciela Podhorzec, do c. k. konserwatora w Krakowie, do c. k. Naczelnej Komendy armii, do Centralnej Komisji zabytków w Wiedniu, do hr. Lanckorońskiego, Wydziału Krajowego i do ks. Kazimierza Lubomirskiego, kuratora małoletniego właściciela ks. Romana Sanguszki. Uważano w tej prośbie za wskazane wywiezienie zbiorów ze zamku w bezpieczne miejsce. Otrzymano tylko zapewnienie ze strony władz wojskowych, że te dołożą wszelkich starań, aby w czasie przymusowego rozmieszczania wojska w zamku, zbiory nie poniosły szkody, oraz przyrzeczenie wszelkiej pomocy w ludziach i zaprzęgach w razie ich przewożenia, które zresztą zależy od woli właścicieli.

W r. 1917, gdy nadeszło pismo z Wydziału krajowego, że wprawdzie Komenda drugiej armii usunąć kwaterek z zamku nie może, jednak zabytek ten otacza opieką — wydział Towarzystwa starał się o zasięgnięcie wiadomości dla zbadania istotnego stanu rzeczy. Okazało się jednak, że reszta zbiorów nadal jest zagrożoną, skutkiem tego wysłano ponownie list do Wydziału krajowego i do ks. Kazimierza Lubomirskiego. Starania te odniosły wkońcu pomyślny skutek gdyż część zbiorów wywieziono, a w ostatnich czasach ustąpiło wojsko z zamku.

Podobnie wydział odniósł się z podaniem do Gminy miasta Lwowa z prośbą o odnowienie *pomnika Jabłonowskiego* — dotychczas jednak pisemnej odpowiedzi nie otrzymaliśmy, lecz wydział polega na ustnem przyrzeczeniu, że sprawa ta będzie pomyślnie załatwiona. Przekonawszy się dalej o smutnym stanie alabastrowych grobowców w *podziemiach OO. Dominikanów*, Wydział wysłał pismo do „Krajowego Grona konserwatorskiego Galicyi wschodniej“ — w odpowiedzi zaś otrzymaliśmy kopię listu „Kraj. Grona kons.“ do zgromadzenia OO. Dominikanów, z którego wypływa, że rzecz ta jest na najlepszej drodze. Na oddziaływanie nasze w sprawie zagrożonych *zamków w Żółkwi* i w *Brzeżanach* nie otrzymaliśmy jeszcze żadnych danych o skutkach dodatnich.

W toku są obecnie poruszenia działań w sprawie grobowców na cmentarzu obok dworca kolejowego i na starym cmentarzu izraelickim, w sprawie *ochrony rzeźby Lwowa* w ogólności, zaś ochrony charakterystycznych kamiennych lwów rozsypanych po naszym mieście w szczególności, oraz w celu zapobieżenia zupełnemu zniszczeniu płyt grobowych w katedrze ormiańskiej. Zajęto się też zamiarem umieszczenia w stosownym miejscu kamiennej barokowej wazy, zdjętej swego czasu z katedry łacińskiej, a stojącej dotychczas na podwórzu ratusza.

Spisywanie zabytków.

Jednym z najdonioślejszych dzieł, jakie przedsięwzięło Towarzystwo jest *wykaz zabytków sztuki i kultury*, prowadzony przez wydział pomnikowy. Ma on na celu dokładny przegląd stanu posiadania artystycznego w kraju naszym w celu otoczenia zabytków najdzielniejszą obroną przed zniszczeniem. Do pracy tej wzywa Towarzystwo całe społeczeństwo. Dla rozpowszechnienia tej działalności wydało Towarzystwo w r. 1917 „*Wskazówki dla zbierających materiały do inwentaryzacji zabytków sztuki i kultury*“, obejmujące pouczenia, jakie przedmioty należy wciągać do spisu i arkusze pytań, ułatwiające opis wszelkiego rodzaju zabytków. Posyty tej broszurki rozesłano około 20 sztuk ekspozyturom namiestnictwa i rozdano klerikom obrządku łacińskiego przed wyjazdem na wakacje. Dzięki tym ostatnim Towarzystwo posiada już kilkadziesiąt opisów zabytków wraz z pewną ilością odnośnych fotografii i rysunków.

Jednocześnie urządzono z wiosną 1917 r. *kurs dla kleryków* obu obrządków, mający na celu zaznajomienie ich ze sprawą zdjęć architektonicznych. Odbył się więc wykład prof. dr. Zubrzyckiego w sali Muzeum Przemysłowego, a następnie praktyczne objaśnienia w cerkwi św. Mikołaja na Żółkiewskim pod kierownictwem pp. nadr. Łużeckiego i arch. Tchórzewskiego.

Wydział pomnikowy rozesłał szereg pism do architektów o wzięcie udziału w pracy nad inwentaryzacją i ma przyobiecane materiały z całego szeregu powiatów Galicyi wschodniej. Inwentaryzację w powiecie lwowskim objął p. Rechowicz.

Ze zdjęć inwentaryzacyjnych wymienić należy *rysunki dzwonów w katedrze św. Jura* we Lwowie, dokonanych przez członków Towarzystwa w chwili, gdy spodziewano się powszechnie ich zabrania przymusowego przez władze. Prócz tego

uskuteczniiono inwentaryzację paru zabytków i sprzętów kościelnych przy współudziale studentów architektury Politechniki lwowskiej.

Nadto rozpoczęte są starania z ramienia komisji pomnikowej w celu przeprowadzenia spisu starych budynków o wartości architektonicznej miasta Lwowa, jak również na ukończeniu jest praca prof. dr. Zubrzyckiego nad inwentaryzacją *klasztoru Benedyktynek*.

Wycieczki naukowe.

W r. 1917 zawnioskowano urządzenie stałych wycieczek artystyczno-naukowych po Lwowie połączonych z wykładami dla członków i publiczności, celem zaznajomienia ogółu z pamiątkami historycznymi grodu naszego. W programie było zwiedzanie kościołów z ich podziemiami, pomników, muzeów i t. p. oraz wycieczki poza Lwów. Na razie urzeczywistniono tylko myśl urządzenia szeregu *wycieczek dla uczniów szkół średnich*, które poprzedzone odezwą wystosowaną do dyrekcji szkół, cieszyły się dużym powodzeniem, licznem uczęszczaniem i wielkiem zajęciem się młodzieży. Mianowicie odbyły się cztery wycieczki po zabytkach starej architektury Lwowa; prowadzili je prezes Towarzystwa prof. dr. Zubrzycki i ks. dr. Władysław Żyła.

Wydawnictwa i przedsiębiorstwa.

Prócz wspomnianych „Wskazówek dla zbierających materiały do inwentaryzacji“ wydano kosztem Towarzystwa *kartę widokową* z fotografii wykonanej przez prof. dr. Zubrzyckiego, przedstawiającą attykę klasztoru Benedyktynek we Lwowie. Wkrótce ukażą się trzy karty kolorowe, przedstawiające mur obronny klasztoru OO. Bernardynów i dwa widoki Starego Sioła. Prócz nich cztery inne są już przygotowane i stanowiąc będą z poprzednimi *seryę, wydaną pod godłem Towarzystwa*.

Zamierza też Towarzystwo ogłosić drukiem odczyty członków swych i zbiór widoków i obrazów z najcenniejszych zabytków Lwowa.

Na jednym z posiedzeń Wydziału poruszono myśl, by Towarzystwo urządzało *wystawy*, któreby obejmowały obok obrazów, fotografie i zdjęcia związane z zabytkami architektury. Pomysł ten, blizki urzeczywistnienia, mimo starań Wydziału w kierunku

zebrania odpowiedniego materiału, rozbił się wskutek niedotrzymania przyrzeczeń o udzielenie sali Izby Handlowej. O inny lokal trudno było się starać ze względu na zbyt wysokie koszty, teraz z tem połączone.

Stosunki Towarzystwa na zewnątrz.

W uznaniu nieocenionych zasług ś. p. prez. dr. Tadeusza Rutowskiego na polu orędownictwa naszej sztuki, zamianowało go Towarzystwo członkiem honorowym i w czerwcu 1917 r. wręczyło mu prezydium Towarzystwa dyplom, wykonany przez p. Zofię Albinowską, której Wydział raz jeszcze składa dzięki za pracę.

Dla skuteczniejszej działalności utrzymuje Towarzystwo nieustanne stosunki z szeregiem instytucji o pokrewnych celach, a przede wszystkim z Urzędem Konserwatorskim w Krakowie; dlatego też, korzystając z każdej bytności we Lwowie dr. Tadeusza Szydłowskiego, zwoływano kilkakrotnie nadzwyczajne posiedzenia Wydziału, na których poruszano sprawy Towarzystwa, a zwłaszcza inwentaryzacji zabytków.

Wydział zwrócił się do Koła Architektów, Związku Artystek polskich i Związku Studentów Architektury z prośbą o współdziałanie i Towarzystwa te wysyłają już swych zastępców na posiedzenia Wydziału „Towarzystwa opieki nad zabytkami“.

Zawiązano też nieco ściślejsze stosunki z Kraj. Gronem Konserwatorów we Lwowie, do którego delegatem jest prezes Towarzystwa, i poruszono w niem projekt ustanowienia rządowego konserwatora dla Galicji wschodniej.

W ostatnich czasach rzucono myśl, by Towarzystwo zwróciło się do Zarządu Głównego Tow. Szkoły Ludowej w celu podjęcia działań wspólnych po powiatach. Mianowicie koła okręgowe T. S. L. mają ująć w swoje ręce zakładanie kół Towarzystwa opieki nad zabytkami i zbieranie wiadomości o zabytkach. Przeprowadzenie tej sprawy, jak też należytego ustanowienia zastępców powiatowych jest obecnie w toku.

Wydział Towarzystwa wyraża ostatecznie gorące podziękowanie wszystkim, którzy uznając doniosłość celów działalności naszej przychodzili mu z pomocą; a więc zarządowi Miejskiego Muzeum Przemysłowego za uprzejme i gościnne udzielanie swych sal na zebrania, oraz redakcyom „Gazety Wieczornej“, „Kurjera Lwowskiego“ i „Wieku Nowego“ za chętną i gorliwą

pomoc, okazywaną Towarzystwu przy wszystkich ogłoszeniach, wzmiankach i sprawozdaniach.

Zasoby Towarzystwa.

„Towarzystwo opieki nad zabytkami sztuki i kultury“ utrzymuje się z wkładek członków, darów, zasiłków i dochodów z przedsiębiorstw oraz wydawnictw.

Obecnie liczy Towarzystwo sześciu członków założycieli z wkładką roczną 300 kor.: p. Franciszka Biesiadeckiego z Firllejowa, p. Helenę Budzynowską-Dąbczańską, p. dr. Stanisława Zarewicza, p. Hip. Śliwińskiego, p. Władysławę Śliwińską i p. dr. J. S. Zubrzyckiego. Członka wspierającego mamy 1. Zwyczajnych członków jest 139, nadzwyczajnych 2.

Celem uzyskania zasiłku na przeprowadzenie inwentaryzacji zabytków wnosił Wydział kilkakrotnie podania do Wydziału krajowego i innych władz, skutkiem czego otrzymało Towarzystwo *pomoc w kwocie 1.000 koron z Ministerstwa Wyznań i Oświaty*, takiej samej sumy przyrzekła udzielić Centrala Odbudowy Galicji po przedstawieniu jej porządku prac Towarzystwa. Natomiast starania wielokrotne u Wydziału krajowego spotkały się z odpowiedzią stanowczo odmowną — co się z przykrością zaznacza. Wysokiemu c. k. Ministerstwu Wyznań i Oświaty składa Towarzystwo nasze wyrazy podziękowania.

Wydział

„Towarzystwa opieki nad zabytkami sztuki i kultury“

Lwów, Miejskie Muzeum Przemysłowe.

* * *

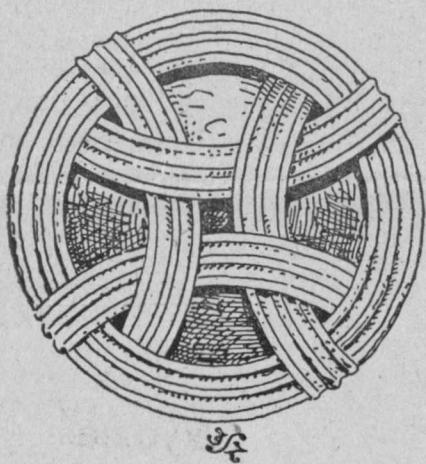
Kończąc sprawozdanie z początku drogi naszej, odzywa się Towarzystwo Opieki nad Zabytkami Sztuki we Lwowie do serc wspaniałomyślnych społeczeństwa polskiego, aby raczyło przedewszystkiem wpisywaniem się w poczet Członków

objawić udział żywy w celach wysokich a potem pracą i współdziałaniem pomagało urzeczywistnieniu zamiarów bardzo ważnych.

Pamiętajmy na słowa Guślarza:

„Kto wspominasz dawne chwile
Komu się o przyszłych marzy:
Idź ze świata ku mogile,
Idź od mędrców do guślarzy!
Dalej z nami, kto rozpacza,
Kto wspomina i kto życzy!...

Mickiewicz.

Poczet Członków Towarzystwa.

Członek honorowy:

† Dr. Rutowski Tadeusz, Lwów.

Członkowie założyciele:

Biesiadecki Franciszek, Firlejów.	Śliwińska Władysława, Lwów.
Dąbcańska Helena, Lwów.	Dr. Zarewicz Stanisław, Lwów.
Śliwiński Hipolit, Lwów.	Dr. Zubrzycki Sas Jan, Lwów.

Członek wspierający:

Liske Antoni, Lwów.

Członkowie zwyczajni:

Dr. Albinowski Julian, Lwów.	Grekowiczówna Marya, Lwów.
Altenberg Alfred, Lwów.	Grekowiczówna Michalina, Lwów.
Dr. Badecki Karol, Lwów.	Grzymalski Wiesław, Lwów.
Dr. Batowski Zygmunt, Lwów.	Gubrynowicz Kazimierz, Lwów.
Dr. Bełza Witold, Lwów.	Janiszewski Władysław, Drohobycz.
Dr. Bernacki Ludwik, Lwów.	Ks. Jastrzębski Karol, Lwów.
Brandys Józef, Lwów.	Jaszek Czesław, Lwów.
Brodacki Władysław, Lwów.	Jaszkówna Władysława, Lwów.
Dr. Brodzki Jan, Lwów.	Jaworski Kościeszka Józef, Lwów.
Cepnik Henryk, Lwów.	Dr. Jorkasch Koch br. Michał, Lwów.
Cieplik Stanisław, Lwów.	Dr. Jurasz Antoni, Lwów.
Daszkiewicz Eugeniusz, Lwów.	Ks. Jurkiewicz Józef, Lwów.
Daszkiewicz Józef, Lwów.	Kamieńska Marya, Jaworów.
Doliński Witold, Lwów.	Kiełbusiewicz Bronisław, Lwów.
Drexler Ignacy, Lwów.	Dr. Kipa Emil, Lwów.
Dulębianka Marya, Lwów.	Dr. Koller Jerzy, Lwów.
Dr. Dziubówna Aleksandra, Lwów.	Korecki Emil, Jaworów.
Erlacher Walery, Lwów.	Korzeniowska Wanda, Lwów.
Feliński Roman, Oświęcim,	Korzeń Julian, Lwów.
Dr. Fischer Adam, Lwów.	Dr. Kotuła Rudolf, Lwów.
Dr. Franke Maryan, Lwów.	Kowarz Maryan, Lwów.
Gebert Bronisław, Lwów.	Kowarzowa Zdzisława, Lwów.
Gluzińska Zofia, Lwów.	Krzyżanowski Kalikst, Oświęcim.
Dr. Gluziński Antoni, Lwów.	Kuhn Stanisław, Jaworów.
Dr. Godlewski Włodzimierz, Lwów.	Dr. Kunzek Roman, Lwów.
Górski Mikołaj, Lwów.	Kurczyński Zygmunt, Lwów.
Dr. Grabowski Albin, Jaworów.	Laskownicki Bronisław, Lwów.

- Laskowski Franciszek, Jaworów.
Laskowski K., Jaworów.
Lekczyński Czesław, Lwów.
Lekczyński Lucyan, Lwów.
Lekczyńska Regina, Lwów.
Leszczyński Jan, Lwów.
Lewandowska Marya, Lwów.
Lewandowski Stanisław, Lwów.
Dr. Lewicki Stanisław, Lwów.
Lityński Michał, Lwów.
Lubaczewski Franciszek, Lwów.
Łańcucki Piotr, Lwów.
Łaszowski Jan Zygmunt, Lwów.
Dr. Łukasiewicz Włodzimierz, Lwów.
Łużecki Michał, Lwów.
Dr. Machek Emanuel, Lwów.
Machniewicz Stanisław, Lwów.
Dr. Mańkowski Tadeusz, Lwów.
Dr. Mars Antoni, Lwów.
Dr. Morwitz Zygmunt, Lwów.
Moszoro Jakób, Lwów.
Narajewski Włodzimierz, Lwów.
Niemczynowski Stefan, Lwów.
Oleksiński Stanisław, Lwów.
Opolski Stefan, Lwów.
Orzechowicz Bolesław, Lwów.
Osiński Kazimierz, Lwów.
Osiński Tadeusz, Lwów.
Piątkowski Stanisław, Lwów.
Pini Tadeusz, Lwów.
Piniński hr. Leon, Lwów.
Dr. Piotrowski Józef, Lwów.
Piotrowski Stanisław, Lwów.
Dr. Podlacha Władysław, Lwów.
Pollówna Zofia, Lwów.
Ks. Porada Jan, Jaworów.
Dr. Poratyński-Piepes Jan, Lwów.
Prokopowicz Wiktor Maryan, Lwów.
Przedwojewski Wojciech, Jaworów.
Rachwał Stanisław, Lwów.
Rawski Wincenty, Lwów.
Rechowicz Kazimierz, Lwów.
Ks. Dr. Żyła Władysław, Lwów.
Reiner Juliusz, Lwów.
Rieger Stefan, Lwów.
Robakowski Michał, Oświęcim.
Rojowska Kazimiera, Lwów.
Rudzki Tadeusz, Lwów.
Rybkowski Tadeusz, Lwów.
Dr. Sabat Bronisław, Lwów.
Ks. Samborski Jan, Jaworów.
Sauczey Tadeusz, Lwów.
Sawicki Roman, Wiedeń.
Schmid Stanisław, Lwów.
Schröder Artur, Lwów.
Scrabalowa Bronisława, Lwów.
Semkowicz Aleksander, Lwów.
Dr. Siemiątkowski Feliks, Lwów.
Sierosławski Stanisław, Jarostaw.
Skorski Ludwik, Jaworów.
Skorski Zygmunt, Jaworów.
† Soleski Jan, Lwów.
Solska Stefania, Lwów.
Solski Tadeusz, Lwów.
Sołtys Tadeusz, Lwów.
Stankiewiczowa Zofia, Lwów.
Stroner Władysław, Lwów.
Świątkiewiczówna Marya, Lwów.
Dr. Szeliگا Mieczysław, Lwów.
Tchórzewski Karol, Lwów.
Dr. Tomanek Franciszek, Lwów.
Torosiewicz Klemens, Lwów.
Torosiewicz Zofia, Lwów.
Tyszkowska Zofia, Lwów.
Unger Eugeniusz Maryan, Lwów.
Voelpel Roman, Lwów.
Vogel Emil, Jaworów.
Waśniewski Michał Jan, Oświęcim.
Wiśniewski Stanisław, Lwów.
Wittmann Adolf, Lwów.
Dr. Witwicki Władysław, Lwów.
Wolański Witold, Lwów.
Wolski Wacław, Lwów.
Ks. Wróbel Franciszek, Jaworów.
Wysocki Antoni, Lwów.

Członkowie nadzwyczajni:

- Dąbkowska Marya, Lwów. Dr. Dąbkowski Przemysław, Lwów.

Zamknięcie rachunkowe za rok 1917.

Przychód.

Rozchód.

	Kor.	hal.		Kor.	hal.
Saldo z roku 1916	266	84	Druk kwestyonaryuszów Komisji pomnikowej	572	
Wkładki członków założycieli . . . . . K 1050.—			” ogłoszeń Tow. o odczytach, zawiadomień		
” ” zwyczajnych . . . . . ” 466.—	1516		o posiedzeniach Wydziału, kopert i papierów	172	10
% z lokaty na ks. wkł. Banku krajowego	20	52	listowych z firmą Tow., odezw		
Wpływy różne	26		Za przepisywanie sprawozdań i memoriałów i po-		
Wkładka w Pocz. Kasie Oszczędności	97		wielanie tychże	104	20
			Stużba	32	
			Wydatki sekretarza i skarbnika	31	60
			” kancelaryjne, pieczęcie, papier, dyplom i t. p.	67	50
			Wkładka na P. K. O. i czeki	106	
			Saldo na rok 1918	840	96
			Razem	1926	36

Saldo na rok 1918 . . . . . K 840 hal. 96.

We Lwowie, dnia 31. grudnia 1917.

Tadeusz Solski

Skarbnik

Towarzystwa Opieki nad Zabytkami
Sztuki i Kultury we Lwowie.

poz. 595

ir.

5-

11